

ÎNCHEIERE

09 iunie 2016

mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului
Judecători

Valeriu Doagă,
Sveatoslav Moldovan, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Burciu Vitalie, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Burciu Vitalie împotriva Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 14, Întreprinderii Municipale „Infocom”, Ion Bătrînu și Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” privind anularea răspunsurilor autorităților publice ca fiind ilegale, anularea procesului-verbal cu privire la controlul instalațiilor tehnice, recunoașterea nulității debransării de la sistemul centralizat de încălzire, recunoașterea nulității calculului fals și eronat, dispunerea restabilirii debransării false și ilegale, obligarea recalculării consumului de energie termică,

împotriva deciziei Curții de Apel Chişinău din 26 ianuarie 2016,

C O N S T A T Ă :

La data de 17.03.2015, reclamantul Burciu Vitalie s-a adresat în instanța de judecată cu cerere împotriva Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 14, Î.M. „Infocom”, Ion Bătrînu și S.A. „Termoelectrica”, solicitând anularea răspunsurilor autorităților publice ca fiind ilegale, anularea procesului verbal cu privire la controlul instalațiilor tehnice, recunoașterea nulității debransării de la sistemul centralizat de încălzire, recunoașterea nulității calculului fals și eronat, dispunerea restabilirii debransării false și ilegale, obligarea recalculării consumului de energie termică.

În motivarea cererii reclamantul a invocat că, s-a adresat către Î.M. „Infocom” și Î.M.G.F.L.-14 referitor la achitarea esențială micșorată a încălzirii apartamentului nr.5 din blocul situat pe str. Ion Creangă, 16/1, care aparține pârâtului Ion Bătrînu, solicitând eliberarea descifrărilor achitării căldurii de către toți locatarii blocului nominalizat pentru lunile sezonului de încălzire 2014-2015, și anume octombrie 2014 - ianuarie 2015, explicarea motivelor de drept care au stat la baza micșorării esențiale a costului căldurii pentru apartamentul nr. 5 din blocul nominalizat pentru perioada menționată.

Notează reclamantul, că a sesizat instanța de judecată cu o cerere care a avut ca obiect calcularea incorectă a consumului căldurii de către locatarul apartamentului nr. 5 pe parcursul sezoanelor de încălzire 2011-2012, 2012-2013,

2013-2014, cât și în sezonul de încălzire 2014-2015. Astfel, pentru luna ianuarie 2015, pentru apartamentul nominalizat, Î.M.G.F.L.-14 și Î.M. „Infocom” au calculat consumul agentului termic în sumă de 323,93 lei, însă calculele corecte și reale arată că pentru apartamentul nr.5 Î.M.G.F.L.-14 și Î.M. „Infocom” intenționat au micșorat suma cu 839,69 lei, ceea ce constituie și o infracțiune, deoarece careva temei juridic de a micșora suma reală nu există.

Presupune reclamantul că, asemenea infracțiune a fost comisă de către M.G.F.L.-14 și I.M. „Infocom” pe parcursul lunilor precedente și ulterioare lunii ianuarie 2015, cauzând locatarilor daune în proporții mari, de circa 4000-5000 lei.

Menționează reclamantul că prin răspunsul de la Î.M. „Infocom” și de la Î.M.G.F.L.-14, nu este menționat despre solicitările reclamantului în plângeri. Mai mult, autoritățile publice nominalizate la care s-a adresat, au refuzat să explice motivele juridice, precum și să indice documentele care au stat la baza micșorării esențiale a costului lunar al căldurii pentru apartamentul nr. 5 pentru sezonul de încălzire 2014-2015.

Solicită reclamantul anularea în totalitate a răspunsurilor eliberate de Î.M.„Infocom” nr.784 din 11.03.2015 și Î.M.G.F.L.-14 din 02.03.2015, ca ilegale, deoarece ele nu abordează problema expusă în plângerile sale, nu sunt bazate pe prevederile legislației în vigoare la examinarea problemei în cauză; a recunoaște nulitatea debransării de la sistemul centralizat de încălzire, dacă ea a avut loc, a apartamentului nr. 5 din blocul nr.16/1, str. Ion Creangă, mun. Chișinău, deoarece Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectarea la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, pct.10, categoric interzice deconectarea parțială a apartamentelor, și anume, nu se permite deconectarea parțială a apartamentului (încăperilor locuibile în cămine) de la sistemul centralizat de încălzire a blocului locativ. Deconectarea integrală se va efectua cu condiția că în apartament (încăperea locuibilă în cămin) va fi instalată o altă sursă de încălzire pentru întreținerea temperaturii constante în încăperea la un nivel de cel puțin +18 °C. Deconectarea integrală se va efectua cu respectarea prevederilor anexei nr.7 la prezentul regulament; a recunoaște nulitatea calculului fals și eronat, efectuat de către Î.M.G.F.L.-nr.14 și Î.M. „Infocom” cu privire la energia termică utilizată către apartamentul nr. 5 din adresa susmenționată pentru sezonul de încălzire 2014-2015, calculul fiind eronat și lipsit de careva suport juridic; a dispune restabilirea debransării false și ilegale a apartamentului nr. 5 de la rețeaua termică centralizată, deoarece debransarea este nu numai falsă, dar și ilegală, datorită încălcării grave a Hotărârii Guvernului nr.191 din 19.02.2002 și Hotărârii Guvernului nr.707 din 20.09.2011; a recunoaște dreptul pretins și a obliga Î.M. „Infocom” și Î.M.G.F.L.-14 a recalcula consumul de energie termică pentru fiecare apartament din blocul nr. 16/1, str. Ion Creangă, mun. Chișinău în afară de apartamentul nr.5. pentru sezonul de încălzire 2014-2015 și rediționarea acestei recalculări totalmente spre apartamentul nr. 5 din acest bloc, care, deși real a utilizat energia termică pentru încălzirea apartamentului, nu a achitat consumul energiei termică consumată, el fiind repartizat ilegal pe celelalte apartamente din bloc; a impune Î.M. „Infocom” și Î.M.G.F.L.-14 de a prezenta instanței de judecată și reclamantului personal documentele respective, care au servit drept temei juridic pentru micșorarea achitării energiei termice, utilizată de către apartamentul nr. 5 din str. Ion Creangă, 16/1 pentru sezonul de încălzire 2014-2015; a impune I.M. „Infocom” de a prezenta descifrările achitării căldurii de către toți locatarii blocului

din str. Ion Creangă, 16/1.

Ulterior, reclamantul în cadrul ședinței de judecată a înaintat o cerere de concretizare a cerințelor, prin care a solicitat anularea răspunsurilor autorităților publice, Î.M. „Infocom”, nr.784 din 11.03.2015 și Î.M.G.F.L.-14 din 02.03.2015, ca ilegale, deoarece acestea nu abordează problema expusă în plângerile reclamantului, nu sunt bazate pe prevederile legislației în vigoare; anularea procesul verbal privind controlul instalațiilor tehnice de încălzire din 14.08.2014, întocmit de către inginerul inspector al SMVRC al S.A. „CET 2”, - V.Gore ca ilegal; a recunoaște nulitatea debransării dacă ea a avut loc, a apartamentului nr. 5 din blocul 16/1, str. Ion Creangă, deoarece, potrivit Regulamentului, începând cu anul 2011, se interzice deconectarea parțială a apartamentelor; a recunoaște nulitatea calculului fals și eronat, efectuat de către I.M.G.F.L.-14 și I.M. „Infocom” cu privire la energia termică utilizată în apartamentul nr.5 din str. Ion Creangă, 16/1 pentru lunile din sezonul de încălzire 2014-2015, calculul fiind eronat și lipsit de careva suport juridic; a dispune restabilirea debransării false și ilegale a apartamentului nr. 5 de la rețeaua termică centralizată, deoarece debransarea este nu numai falsă, dar și ilegală, datorită încălcării grave a Hotărârii Guvernului nr.191 din 19.02.2002 și Hotărârii Guvernului nr. 707 din 20.09.2011; a recunoaște dreptul pretins și a obliga Î.M. „Infocom” și Î.M.G.F.L.-14 a recalcula consumul de energie termică pentru fiecare apartament din blocul 16/1, str. Ion Creangă, în afară de apartamentul nr.5, pentru sezonul de încălzire 2014-2015 și redicționarea acestei recalculări totalmente spre apartamentul nr. 5 din acest bloc, care, deși real a utilizat energia termică pentru încălzirea apartamentului, nu a achitat consumul real de energie termică consumată, consumul fiind repartizat ilegal pe celelalte apartamente din bloc.

Prin hotărârea judecătorească Buiucani mun. Chișinău din 23 octombrie 2015, acțiunea a fost respinsă integral ca neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond s-a bazat pe cercetarea completă, a tuturor probelor prezente și a constatat că, cerințele invocate în acțiune nu se încadrează în prevederile legii.

La 03 noiembrie 2015, Burciu Vitalie, a înaintat obiecții la procesul-verbal al ședinței de judecată iar prin încheierea din 04 noiembrie 2015, emisă de aceeași instanță, obiecțiile depuse de Burciu Vitalie asupra procesul-verbal al ședinței de judecată, au fost respinse ca neîntemeiate și depuse tardiv.

Împotriva hotărârii și încheierii instanței de fond, la 20 noiembrie 2015, a depus apel și recurs Burciu Vitalie.

În motivarea apelului a indicat că, prima instanță la adoptarea hotărârii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărâre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, cât și au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26.01.2016 s-a respins ca nefondat apelul și recursul declarat de Burciu Vitalie și s-a menținut hotărârea Judecătorească Buiucani mun. Chișinău din 23 octombrie 2015 și a încheierii din 04 noiembrie 2015.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate.

Totodată, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărâre legală și întemeiată.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel Burciu Vitalie a înaintat cerere de recurs prin care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 ianuarie 016 și a hotărârii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 23 octombrie 2015, ca fiind abuzive, arbitrare, ilegale, neîntemeiate și nemotivate.

Instanța de recurs constată că, decizia instanței de apel din data de 26.01.2016 a fost recepționată de către recurent la data de 03.02.2016. Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 425 CPC, consideră recursul depus la data de 22.03.2016 în termen.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se va decide în lipsa acesteia.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a reiterat argumentele de fapt expuse în cererea de apel și anume, neaplicarea normelor de drept material și procedural pertinente cauzei.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronată, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe cînd în recursul declarat de către Burciu Vitalie asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Burciu Vitalie ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Recursul declarat de către Burciu Vitalie se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Valeriu Doagă

Judecători

Sveatoslav Moldovan

Iuliana Oprea